

בעניין:

גב' _____ אבו לבן ואח'
ע"י ב"כ עוה"ד עביר ג'ובראן ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

אלוף פיקוד דרום ואח'

המשיבים

תגובת העותרים לתגובת המשיבים

מוגשת בזאת תגובת העותרים לתגובת המשיבים. בית המשפט מתבקש לקבל את התגובה, ולקבוע מועד דיון דחוף בעתירה, ככל הניתן עד ליום 1.8.07, וזאת לאור תגובת המשיבים ועל מנת שתוכל העותרת להספיק להגיע למצרים דרך מעבר ארז וירדן, לצורך הבחינה שתיערך ב- 3.8.07.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרת לצאת מרצועת עזה דרך גשר אלנבי לירדן ומירדן למצרים, וזאת על מנת שתוכל להמשיך את לימודיה לתואר שני במיילדות וגניקולוגיה באוניברסיטת עין שמס במצרים, ולצורך בחינתה לחברות ב- "Royal College of Obstetricians & Gynaecologists" הבריטי, שתיערך ביום 3.8.07.

2. המשיבים מסרבים לבקשתה של העותרת. סירובם מבוסס על שלוש טענות מרכזיות:

א. הטענה הראשונה: מעברה של העותרת דרך ישראל לגשר אלנבי, כרוכה בפתחת מחסום ארז. המשיבים טוענים כי החמאס שולט במצד הפלסטיני במחסום, וכי הם לא יכולים לזהות כי "[הפלסטינים] המגיעים למעבר הם אכן האנשים להם הונפק ההיתר" (ראו סעיפים 6, 21-22 לתגובת המשיבים).

ב. הטענה השנייה: אין לפלסטיני זכות כניסה לישראל, המשיבים מסתמכים על פסיקה שעניינה עבודה ושהייה בישראל, להבדיל ממעבר קצר מועד דרך ישראל לחו"ל.

ג. הטענה השלישית: אם המשיבים יאפשרו את מעברה של העותרת דרך גשר אלנבי, הרי בשל "עיקרון השוויון" יהיו מחויבים לאפשר את מעברם של פלסטינים אחרים.

פתיחת מחסום ארז

3. בתגובת המשיבים ישנן סתירות פנימיות מובהקות. מצד אחד, טוענים המשיבים כי החמאס הוא השולט בצד הפלסטיני במחסום ארז, וכי העדר צד פלסטיני שאפשר לתאם מולו את כניסת הפלסטינים למחסום, מונעת ממנו האפשרות לזהות הפלסטינים שעבורם מחכה ההיתר.

המשיבים אף מתייחסים לאירועי אלימות שכוונו כלפי המחסום – אולם **מדובר באירועים שהמאחר ביותר שבהם הוא מלפני חודש וחצי**, הרבה לפני שהמצב ברצועה התייצב. מדובר במידע שבתהפוכות הזמן שוב אינו אקטואלי כלל ועיקר.

ואכן, מצד שני, המשיבים כותבים, כי מחסום ארז פתוח היום לנשים ממשפחות חצויות (תושבות ירושלים ואזרחיות ישראל הנשואות לתושבי עזה) המגיעות מהרצועה לצד הישראלי במחסום וחוזרות לרצועה לאחר חידוש היתריהן; בפני סוחרים היוצאים מעזה לישראל; בפני עובדי ארגוני זרים; עיתונאים זרים ועוד.

יודגש: החל מראשית יולי **מחייבים המשיבים את הנשים מהמשפחות החצויות להגיע למחסום, ולחצות אותו לצד הישראלי לשם הארכת היתריהן ולאחר מכן חזרה לבתיהן**. מן הסתם, הרשויות לא היו דורשות זאת לו היה הדבר כרוך בסכנה ממשית לחיי אותן נשים או לחיי חיילים.

המשיבים אף כותבים – והדברים פורסמו ברבים: **ישראל תאפשר את כניסתם לרצועה דרך מעבר ארז של מאות פלסטינים התקועים כיום במצרים**.

ואכן, ניסיון הזמן האחרון של המוקד להגנת הפרט מלמד, שהמצב במחסום ארז השתנה באופן דרמטי מאז הימים הראשונים של האירועים בין חמאס ופתח ברצועת עזה. המעבר במחסום אפשרי לשני הכיוונים, ונעשה לעתים אף ללא תיאום מראש. הצגת הדברים כאילו המחסום נפתח רק מפעם לפעם באורח מאולתר ותחת אש וסכנת חיים היא הצגה מטעה, שהיתה נכונה אולי בימים הראשונים של האירועים.

לפי העיתונות, ההגעה למחסום מהצד הפלסטיני מתווכת באמצעות אנשי הצלב האדום ואנשים הכפופים למערכת התיאום הישראלית-פלסטינית שבגדה המערבית.

רק בעצם היום הזה נכנס לרצועה תושב ישראל לחתונת גיסתו ברצועה (בעקבות בג"ץ 6480/07) ואושרה כניסתו לרצועה דרך ישראל של פלסטיני המתגורר בגדה ושאתו בעזה. מדובר רק בשני מקרים אקראיים המטופלים בידי המוקד להגנת הפרט.

ואמנם: **המשיבים מצביעים על תנועה במחסום של קבוצות שונות, ואף על כוונה להעביר דרכו מאות פלסטינים!**

מעבר לגשר אלנבי דרך ישראל

4. המשיבים טוענים כי לעותרת, בהיותה פלסטינית, היינו זרה, אין כל זכות להיכנס לשטחה של מדינת ישראל. הם תומכים את הטענה שלהם בפסקי דין שמדברים על זכות הכניסה לישראל לצורך שהייה ממושכת ועבודה.

5. קיים הבדל גדול בין זכות הכניסה לישראל לצורך מחייה ועבודה, היינו שהייה ממושכת בשטחה של המדינה, לבין זכות לעבור במדינה, מעבר שאורך זמן ספור וקצר. (ראו: סעי' 35 ואילך בעתירה ומאמרו של המלומד הרש לאוטפרכט, נספח ע/11).

עיקרון השוויון: מקרים קודמים בהם אפשרו המשיבים את מעברם של פלסטינים תושבי עזה מעזה לירדן דרך גשר אלנבי

6. המשיבים נאחזים בעקרון השוויון כדי להצדיק את הפגיעה בעותרת. לטענתם, אם יתירו את מעברה, יידרשו מכך להרחיב את מספר המקרים בהם יתאפשר המעבר דרך הגשר!!

7. בסעיף 27 מודים המשיבים כי **אכן התאפשר המעבר של תושבים פלסטינים מעזה דרך גשר אלנבי וההפך, אך מדובר בתושבים פלסטינים בעלי אזרחות זרה נוספת!**

8. **לא ברור מה ההבדל בין פלסטיני בעל אזרחות זרה נוספת, לבין פלסטיני ללא אזרחות נוספת.** אין לשער, שתחת עקרון השוויון מתכוונים המשיבים לטעון שהם מפלים לטובה רק את מי שיש לו "גב" בדמותו של קונסול זר.

9. המשיבים כבר אפשרו מעברם של פלסטינים דרך אלנבי. מכאן חלה עליהם החובה לשקול גם את המקרה של העותרת ולאפשר את מעברה דרך גשר אלנבי לירדן.

10. ולבסוף, המשיבים סותרים עצמם בתגובה.

מצד אחד, הם טוענים כי אין באפשרותם לפתוח את מחסום ארז בפני העותרת. מצד שני, טוענים כי נשים ממשפחות חצויות וסוחרים פלסטינים יכולים להשתמש במחסום מדי יום.

המעבר דרך ישראל והיציאה לחו"ל מתאפשרת לפלסטינים בעלי אזרחות זרה נוספת אך אינו מתאפשר עבור העותרת שהנה פלסטינית – זאת למרות שבהתאם לגישת המשיבים, בשני המקרים מדובר בנתינים זרים שאין להם זכות להיכנס לישראל.

11. ב"כ המשיבים, עו"ד מארקס, מסכימה להגשת תגובה זו, ומשאירה את הבקשה לקביעת דיון דחוף לשיקול דעת בית-המשפט.